

Farní listy

Luhačovice a Pozlovice

Život je trocha času, který nám byl dán, abychom se naučili milovat a tak se připravili na setkání s Věčnou láskou.

Abbe Pierre

Velikonoce

Připravujeme se oslavit největší svátky nás křesťanů. Před dvěma tisíci lety se jednoho nedělního rána v Jeruzalémě začíná šířit ta podivuhodná zpráva: „Hrob je prázdný. Ježíš žije!“ Tato zvěst o Ježíšově vzkříšení není ani tak odpovědí na to, co se stalo s Ježíšovým tělem, ale především otevírá před námi důležitou otázku: Co Ježíšovo zmrtvýchvstání znamená pro můj život? On žije, a to ne ve smyslu, že jeho myšlenky jsou stále aktuální, jak se to říká u hrobů velkých myslitelů. On žije, a to ne jen jako vzor, to bychom zase byli u pomníků zemřelých. On žije jako ten, kdo přemohl smrt, kdo nás provází na našich cestách, kdo je stále s námi, kdo dává život a učí žít. Proto první slova, co Ježíš po zmrtvýchvstání říká apoštolům, jsou: „Pokoj vám! Nebojte se!“ Ta slova jsou i pro každého člověka – Neměj strach,

život je silnější než smrt, dobro je víc než zlo, neboj se!

Přeji nám, ať máme velikonoční oči, které hledí ze smrti do života, z viny na odpuštění, z rozdělení k jednotě, z ran k uzdravení. Ať máme velikonoční viru, pokoj, světlo a naději.

Požehnané velikonoční svátky.

P. Jan a P. Jenda

Vzpomínka na setkání se sv. Janem Pavlem II.

Mgr. Hana Hlavičková

Letos tomu bude přesně 30 let, kdy se skupina dětí z Luhačovic a blízkého okolí vydala do Vatikánu, aby Svatému otci Janu Pavlu II. představila starobylou velikononoční legendu „O Panně Marii a utrpení našeho Pána Ježíše Krista“. Jednalo se o mladší i starší členy dětského folklorního souboru Malé Zálesí pod vedením paní Věry Haluzové. Touto poutí splnily také slib, který daly panu kardinálovi Tomáškovi. Ten nás po zhlédnutí celého představení vyzval: „Běžte a potěšte Svatého otce“. Po získání sponzorských darů, nezbytných k uskutečnění zájezdu, neúnavném vyjednávání paní Haluzové a v neposlední řadě pilným nácvikem italštiny se celá akce mohla konečně zrealizovat.

Autobus plný dětí v doprovodu několika dospělých vyrazil na Květnou neděli 4. dubna 1993 směr Itálie. Měla jsem tu čest „být u toho“, jako dětský účastník, proto bych vám ráda alespoň trochu přiblížila tuto výjimečnou událost. S odstupem času jsem za ni čím dál víc vděčná, protože je

velmi vzácné a nezapomenutelné něco tak krásného a mimořádného osobně zažít.

Naše první zastávka a zároveň přenocování se konalo nedaleko italského města Udine, kde poprvé zazněla premiéra naší italsko-české legendy. Nejen ta, ale i další připravený program z cyklu Otevírání jara, představení moravských zvyků – vyklepávání, hrkání, pomlázka i vynášení Mořeny, zaznamenaly veliký úspěch a obdiv naší „bezchybné“ italštiny.

Další den jsme si prohlédli kouzelné Benátky. Pro nás děti to byl nepopsatelný zážitek, kličkovat úzkými uličkami, jež spojovaly vodní kanály s klenutými mosty. Na náměstí svatého Marka jsme nestačili obdivovat barevné paláce, jimž vévodil chrám Sv. Marka. Po jeho prohlídce jsme neopomenuli dóžecí palác a zpáteční cestou se vraceli lodí velkým esovitým kanálem.

Putování pokračovalo směr „věčné město na Tibeře“. Ubytování bylo zajištěno v těs-

né blízkosti Vatikánu v českém poutním domě Velehrad. Celý následující den byl vyhrazen prohlídce Říma. Po prohlídce chrámu sv. Petra jsme u hrobu arcibiskupa Berana zazpívali českou hymnu a zanechali malý pozdrav z domova – tatárek s kraslicí, panenku ze šustí, košíček s kvítím a malovanými vajíčky. Naše putování vedlo do samého srdce antického Říma. Všichni jsme byli okouzleni nádherou monumentálních kostelů, paláců, Kolosea a tryskajících fontán.

Co však předčilo všechna očekávání byla audience u Svatého otce. Oblečení v záleské kroje, s ozdobeným velikonočním stromečkem a za zvukového doprovodu našich hrkačů jsme vzbuzovali zájem kolemjdoucích už při procházení Svatopetrského náměstí. Lidé se k nám sbíhali, obdivovali mistrovské kraslice v košíčcích, zdobně pletené tatary, pentle a nažehlené kroje. Bránu Vatikánu střežila švýcarská garda v historických uniformách a my si připadali jako někde v pohádce. Špalírem jsme prošli celým středem obrovské audienční haly, dostali se tak úplně dopředu na vyhrazené místo vlevo od stolce Svatého otce. Tam jsme také zahráli a zazpívali v „italsko-českém“ provedení starou velikonoční legendu pro více než deset tisíc přítomných diváků a poutníků z celého světa. Toto vystoupení bylo rovněž snímáno různými televizemi a zároveň speciální kamerou přímo pro Jana Pavla II.

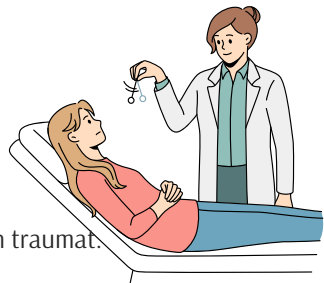
Citace z úryvku komentáře přítomného poutníka Karla Vrbského, který nám později napsal v dopise: „Tóny naší řeči přímo hladily, z Vašeho podání vyzařoval cit a vroucnost, prostě tisíce lidí přítomných na papežské audienci ani nedýchaly. Zástupci celého světa nikomu netleskali tak jako Vám.

To nebyl potlesk, to byl buráčivý projev nadšení tisíců lidí, kteří tak oslavili upřímné umění Vašeho souboru a povýšili Vaše vystoupení na opravdový triumf. Dojímalo mě, že i sám papež Vašemu vystoupení tleskal nejdéle. Milé bylo i to, že Vás a nás z Blatné přivítal papež krásnou češtinou a hezkým přáním. Pro Vás jistě bylo největší poctou, když za Vámi osobně zašel a strávil s Vámi po audienci nejvíce času.“

A skutečně, po audienci bylo zvykem papeže se jít pozdravit s vybranými poutníky, zdravotně postiženými či novomanželi a na úplný závěr přišel až k nám stojícím na bílých mramorových schodech. Hned po příchodu Svatého otce z něho vyzařovalo velké charisma, síla a pokoj, to vše bylo umocněno vlídným upřímným úsměvem. Po předání dárečků Svatému otci dětem v jeho blízké přítomnosti stékaly po tvářích slzy. Svatý otec je hladil po vlasech a žehnal jim. Byl to nepopsatelně hluboký životní zážitek, osobní setkání se svatým člověkem. Po rozloučení se při odchodu Svatý otec ještě dvakrát za námi otočil, znovu nám žehnal a mával rukou na rozloučenou. Z audienční haly jsme odcházeli jako poslední a každému z nás doznívalo v srdci všechno, co se odehrálo v předchozích chvílích. Poté nás čekalo ještě setkání s Richardem Machanem – našim bývalým kaplanem, další dvě vystoupení a také zastávka u moře. Domů jsme se vraceli plni nevšedních zážitků a dojmů. Myslím, že za všechno prožité vděčíme především úžasné paní Haluzové, která toto všechno zprostředkovala. Nejenom vzpomínka na Itálii, Řím, Svatého otce, ale i na ni v každém z nás zůstala hluboce zakořeněna.

Křesťanství a okultní praktiky

Vojtěch Kodet Karmelitánské nakladatelství 1

vých pocitů a také u hluboce uložených traumat.

Hypnóza

Je pro křesťana při jatečné cestě a k uzdravení skrze hypnózu. Setkal jsem se s názorem, že je to běžná lékařská praxe bez duchovního dopadu na člověka. Jinde jsem slyšel, že z duchovního hlediska je to pro křesťana nepřijatelné. Jak se na to díváte vy?

Praktičtí lékaři dnes opravdu běžně doporučují léčbu hypnózou. Slovo hypnóza pochází z řeckého slova „hypnos“, což znamená spánek. Tento jev má za sebou pestrou historii. K léčbě je používali kmenoví šamani, v Egyptě a Řecku byla využívána k navození požitek – snů, které pak byly analyzovány za účelem věštby; stavy podobné transu se objevují v praxi šamanismu, vúdú, jógy a jiných náboženství.

V Evropě se hypnóza rozšířila až v 19. století díky Franzi Antonu Mesmerovi (1734-1815) a anglickému lékaři Jamesi Braidovi (1795-1860), který zavedl pojem hypnotismus, aby se vymezil od léčivého magnetismu (mesmerismu). Metodou upřeného pohledu z očí do očí navozoval u svých pacientů hypnotický stav, který označil za nervový spánek, neboť se odlišoval od normálního spánku nebo bdění.

V současnosti se hypnóza používá jako léčebná metoda při léčbě chronických bolestí, jako přirozené anestetikum během operací a při porodech, využívá se při strachu ze zubařských výkonů, k léčbě různých fobií, depresí, závislostí, nutka-

Hypnotický stav je totéž, co trans: je to změněný stav vědomí, který se projevuje změnami v prožívání a chování. Trans se zpravidla navozuje prostřednictvím sugesce. Při tomto změněném stavu vědomí jsou potlačeny logicko-analytické schopnosti a lidé prožívají hluboce uvolněný stav, ve kterém se lze dostat k hlubším vrstvám jejich podvědomí. Zvyšuje se přitom jejich sugestibilita (ovlivnitelnost) slovy hypnotizéra, neboť i když člověk nemusí vnímat, co se děje kolem něho, přesto je citlivý na podněty, které k němu pronáší hypnotizér. Nachází se tedy ve stavu závislosti na jeho osobě.

Díky hypnóze může v mysli člověka dojít k amnézii (člověk si přestane pamatovat, co dříve prožil nebo co se naučil), k analgezii (nevnímá bolest), může dojít k věkové regresii (kdy se ožíví vzpomínky na minulé zážitky), člověk v hypnóze je ovlivněn pohybově (prožívá katalepsii – pohybový útlum – nebo naopak ideomotorické pohyby – záškuby atd.), prožívá změny vnímání (ovlivněny mohou být všechny smysly, kterými vnímáme realitu, takže může docházet k iluzím a halucinacím, jsou změněny jeho vegetativní reakce (zpomalené dýchání, snížení krevního tlaku, pulzu, metabolismu atd.)). Hypnóza je poměrně komplikovaný jev, u kterého poměrně dobře známe projevy, ale nevíme, na jakých principech funguje. Dotýká se totiž rozhraní lidské psychiky a ducha. V době hypnózy je možné vyvolat projevy, které se podobají nadpřirozeným

darům nebo charismatům, např. mimosmyslové vnímání a poznání skrytých věcí. Jde o jakousi obdobu daru poznání a pro- roctví, nebo spíše věšectví. Dokonce se mluví o tzv. reinkarnační hypnóze, kdy si lidé údajně uvědomují traumatické zkušenosti z minulých životů.

V hypnóze dochází k zvláštnímu přenosu informací: mezi terapeutem a klientem se vytváří velmi těsné pouto. Klient může být manipulován dobrým, ale i špatným smě- rem, může se dostat do psychologického područí terapeuta, dovoluje cizímu člověku vstupovat do svého podvědomí a stává se závislým na jeho vůli. Největší problém je však v tom, že v průběhu hypnózy nemá

člověk skoro žádnou kontrolu nad tím, co dělá, má potlačenou svou vůli a rozlišo- vání, a tak při odblokování traumat, kdy člověk sestupuje do podvědomí a nevědo- mí, se může otevřít pro vstup zlého ducha.

Jeden kněz uvádí, že měl zkušenost s mno- hými hypnotizovanými osobami, které místo citového uvolnění přicházely po hypnóze s narůstajícím pocitem úzkosti, agresivity nebo viny. Proto i když dnes ne- ní možné považovat medicínsky používa- nou hypnózu za projev magie, z křesťans- kého hlediska je nezbytné být velmi opatrný a raději se hypnóze vyhnout.

**schola
brněnské
mládeže**

Jsme skupina zpěváků a hudebníků, kteří společně rádi chválí svou hudbou Boha! Již 20 let hrajeme a zpíváme nejčastěji v br- něnských, ale i v okolních kostelích. Naším domovským kostelem po dlouhá léta zůstává kostel sv. Janů u minoritů v Brně, kde nás můžete slyšet nejčastěji. Rádi také pořádáme koncerty chval tam, kam jsme pozváni. Během našeho působení jsme měli možnost doprovázet setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem, Žďáru nad Sázavou, Táboře, Krakově či naposledy minulé léto na CSM v Hradci Králové. Máme velkou radost, když můžeme naše nadšení z hud- by přivést i do nových míst a těšíme se na setkání a společnou modlitbu také s vámi v Luhačovicích! Anežka Čalkovská

23. 4. v 16:00
Kostel Sv. Rodiny
Luhačovice

SBMka je pro mě místem, kde vnímám Pána Boha nejen v hudbě, ale i v lidech, s kterými tam hraju a zpívám. Boha jsem nikde jinde nenacházel tak silně jako právě v SBMce. Jako muzikanta mě taky láká, že se na každého kladou vysoké nároky a pro lidi a Boží dílo tak chceme dávat to nejlepší, co v nás je. Být v SBMce je pro mě i odměna za spoustu životních útrap, které mě potkaly. Václav Šablatura

Seznamte se s knihou

Malé rozhovory svatých

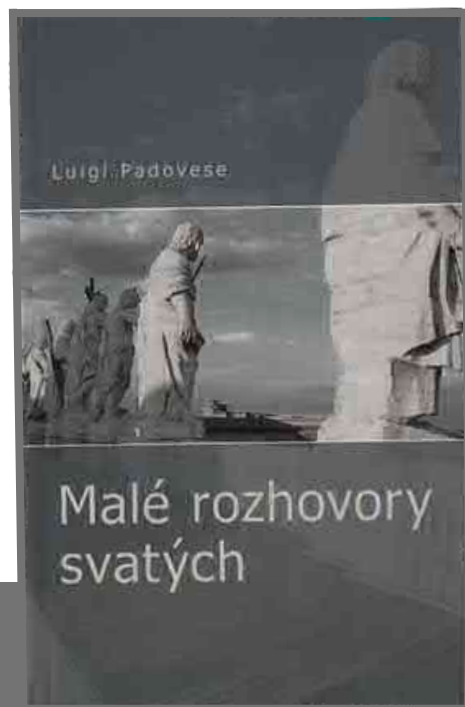
Když stojíme na Svatopetrském náměstí a vzhledneme vzhůru, uvidíme 140 postav. Jsou to sochy světců, které navrhl Bernini. Stojí tam už nějakou řádku let (více než 350) a člověk by si řekl, že je to pěkný kus kamene. Opracovaný, s výrazem ve tváři, dostatečně vysoko, ale co z toho. Co nám má tento „kámen“ dnes říct?

Možná se stačí večer zaposlouchat do rozhovoru světců, kteří každý den shlíží se svých podstavců a pozorují ten šrumec, který se odehrává na náměstí. Pozorují setkání, vnímají modlitby, chvály i prosby, běžné rozhovory obyčejných lidí i pompézní návštěvy a projevy politiků a hostů.

Jeden takový noční rozhovor zaznamenal i Luigi Padovese, turecký biskup, který je odborníkem na rané křesťanství a dobu církevních otců. Ten uměl odhlédnout od běžných starostí našich dnů a zaslechl inspiraci v rozhovorech svatých. A v knize *Malé rozhovory svatých* nám předkládá jejich životní osudy, myšlenky, moudra, ale i naprosto obyčejné lidské starosti, které řešili stejně jako my. Rozhovor začíná svatá Anežka, ne ta naše česká, ale mučednice z 3. století. Navazuje na ni svatý Josef, který se často ke slovu nedostal a i zde je na slovo skoupý, ale své „druhé housle“ přijímá s pokorou a vědomím, že to je jeho poslání.

Ke slovu se dostávají známí i méně známí světci Tomáš Akvinský, Filip Neri, Makrina, Apoléna... Promlouvají k papežům, biskupům, řeholníkům, kněžím, ale především k laikům. A každý má co říct. Měl co říct ve své době, ale má co říct i dnes nám. Promlouvají s humorem a nadhledem. Jejich vnitřní svoboda nás může inspirovat, každý prožil ve svém životě různé věci, radosti i bolesti. Někdo se s Kristem setkal jako dítě, někdo ke konci svého života, ale jejich pohled na svět a na dění kolem je jím ovlivněný.

A tak ty „kusy kamene“ mohou promlouvat i k nám. Pokud se zastavíme a chvíli jim budeme naslouchat. Ať už na Berniniho kolonádě, nebo doma v kresle.

Luigi Padovese

vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2008

FarLístek

Příloha Farních listů věnovaná dětem

Co nám Velikonoce říkají?

Velikonoce jsou největší křesťanské svátky, a proto se na jejich oslavu dlouho připravujeme. Připomínáme si nádhernou věc: Ježíš vstal z mrtvých a přemohl smrt. Co to ale znamená pro náš život? Co se díky tomu o Bohu dozvídáme? **Bůh má ...**

Ž	Í	Ř	K	V	O	J	Á	C	I	V	Ž
K	R	E	V	\\	D	P	I	L	Á	T	K
H	Ř	E	B	Š	Á	F	I	A	K	Y	O
C	K	S	E	T	N	Í	K	Y	\\	T	H
O	C	E	T	A	I	R	A	M	O	N	O
N	E	M	Á	K	S	L	U	Ž	K	A	U
A	K	I	N	O	R	E	V	E	J	L	T
A	E	\\	P	G	O	L	G	O	T	A	\\
D	Š	Y	N	R	T	Í	A	H	R	Y	M
A	Í	P	O	K	N	O	M	I	Š	\\	Ř
R	Š	Á	D	I	J	P	E	T	R	E	Š
Z	E	\\	N	O	N	T	Á	L	P	Í	\\

GOLGOTA
HŘEB
JIDÁŠ
KAIFÁŠ
KÁMEN
KOHOUT
KOPÍ
KREV
KŘÍŽ

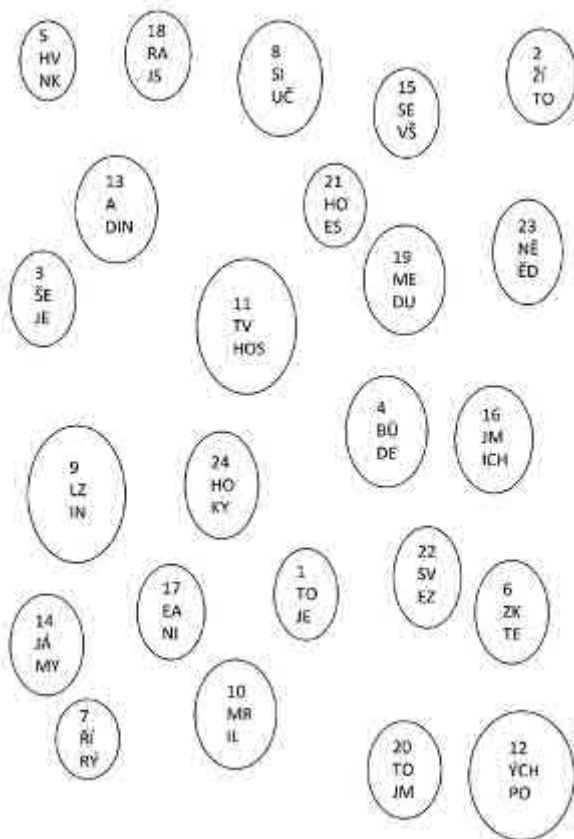
MARIA
MYRHA
OCET
PETR
PILÁT
PLÁTNO
SETNÍK
SLUŽKA
ŠIMON

TRNY
VERONIKA
VOJÁCI
ZRADA

Proč slavíme Velikonoce?

Odpověď na tuto otázku nám dává na mnoha místech Bible. Z obrázku dole – plochy plné velikonočních vajíček – můžeš vyluštit dva citáty, které ti o Velikonocích něco řeknou. Očíslovaná vajíčka obsahují vždy dvě skupiny písmen, které ve správném pořadí vytvoří dva texty. Z každého vajíčka doplňte každou skupinu písmen do řádku tak, aby vznikající text dával smysl!

Žalmy:

Skutky apoštolů:

Velikonoční svíce - paškál

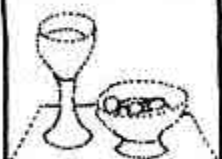
VELIKONOČNÍ NEDĚLE

BÍLÁ SOBOTA

VELKÝ PÁTEK

ZELENÝ ČTVRTEK

KVĚTNÁ NEDĚLE

KAŽDÝ ROK SE O VELIKONOČÍCH ZAPALUJE VE-
LIKONOČNÍ SVÍČE, PAŠKÁL. JE ZNAMENÍM JEŽIŠE
KRISTA, KTERÝ SVOU SMRTÍ A SVÝM VZKRÍŠE-
NÍM PŘEMOHL TEMNOTU SMRTI.

Zdola nahoru si vybarví jednotlivá políčka ve-
likonoční svíce. Počítají se, co si každý člen o Ve-
likonočních připomínáme a nakonec vybarví-
-rozsvítí plamen svíčky.

Ježíš je živý!

Vstal z mrtvých, přemohl smrt.

Radujme se!

Ježíšovo tělo je pohřbeno v hrobě
ve skále.

Ježíš umírá na kříži.

Ježíš vezme si svými učedníky.
Žehná chléb a víno a říká: „Toto
je moje tělo a má krev, která se za vás
vydává...“

Ježíš přijíždí do Jeruzaléma.

Lidé ho vítají, mávají ratolestmi
a volají „Hosana!“

Co nás ve farnostech čeká

Květná neděle 2. 4. / Svátost smíření

- **Pozlovice** 14.00-15.30
- **Luhačovice** 16.00-18.00

Čtvrtek 6. 4. / Zelený čtvrtek

- **Luhačovice** mše sv. v 17.00
- **Pozlovice** mše sv. v 18.00

Pátek 7. 4. / Velký pátek

- **Luhačovice** 7.30 ranní chvály, 9.00 křížová cesta od Violy, 15.00 křížová cesta, 15.30 Velkopáteční obřady
- **Pozlovice** 7.30 ranní chvály, 15.00 křížová cesta, 18.00 Velkopáteční obřady

Sobota 8. 4. / Bílá sobota

- **Luhačovice** 7.30 ranní chvály, po nich adorace u Božího hrobu do 17.00, 22.00 Velikonoční vigilie

- **Pozlovice** 7.30 ranní chvály, po nich adorace u Božího hrobu do 17.00, 20.00 Velikonoční vigilie

Neděle 9. 4. / Sl. Zmrtvýchvstání Páně

- **Luhačovice** mše sv. v 8.30, 10.15, 18.15
- **Pozlovice** mše sv. v 8.00, 10.00

Pondělí 10. 4. / Pondělí velikonoční

- **Luhačovice** mše sv. v 8.30, 10.15, 18.15
- **Pozlovice** mše sv. v 9.00

Neděle 16. 4. / Neděle Božího milosrdenství

- **Luhačovice** mše sv. v 8.30, 10.15, 18.15, svátostné požehnání v 15.00
- **Pozlovice** mše sv. v 8.00, 10.00

Neděle 23. 4. / Koncert SBM

- 16.00 hod. v kostele v Luhačovicích

Co se událo v našich farnostech

Víkend biřmovanců v Rajnochovicích

Na základě přání otce arcibiskupa Jana se každému, kdo chce přistoupit ke svátosti biřmování, nabízí možnost strávit víkend v Rajnochovicích, které jsou Arcidiecézním centrem života mládeže.

Naši biřmovanci se tohoto víkendu účastnili od 3. do 5. února 2023.

Společně zde prožili čas, ve kterém měli možnost zakusit sílu společenství. Po celou dobu byl pro ně připraven bohatý program, jenž obsahoval stmelovací aktivity, katecheze, o kterých byla následně diskuse a možnost vzájemně sdílet své názory a zkušenosti. V rámci svého duchovního rozvoje se společně účastnili mší svatých a vše odevzdávali Pánu v modlitbách.

Tento program připravil tým složený z mladých lidí, kteří v centru žijí, včetně místního faráře, rodáka z Luhačovic, P. Jiřího Šústka (Colins). Jejich příprava vyvrcholí přijetím svátosti biřmování dne 21. května 2023 při mši svaté v 10:15 hodin v kostele Sv. Rodiny v Luhačovicích.

Jakub Slovák

Valentýnský večer

14. února se ve farním sále uskutečnil Valentýnský večer. Akce se zúčastnilo 21 párů převážně z naší farnosti. Součástí příjemného „rande“ byla nejen večere při svíčkách, dezert, nápoje, ale také program na téma: Budování pevných základů. Každý

pár měl dostatek času pro sebe, popovídat si a rozebrat námět, který zazněl ve zhlédnutém videu. Pevné a dobré manželství tvoří také základ zdravé velké farní rodiny!

Hana Hlavičková

Pubquiz

17. února proběhl ve farním sále v Luhačovicích Pubquiz pod vedením animátorů VK děkanátu. Začali jsme bohoslužbou, na které zpívaly holky z řad animátorů. Poté jsme se přesunuli do sálu, kde probíhal samotný quiz. Bylo 5 kol, v každém kole byly 2 sady po 5 otázkách. Celkem tedy 10 různých témat, přes aktuality, historii, svaté až po zajímavosti z děkanátu. Přišlo více lidí, než jsme čekali (12 týmů), i když probíhalo přihlašování dopředu. Sál jsme ale přifoukli a nemuseli tak nikoho posílat domů. Brzy došla bečka piva, tak se muselo dále pít lahvové, ale ani to nikoho nepřimělo k odchodu. Za mě akce dopadla velice dobře díky skvělému vedení místních animátorek Marušky a Verči. Ohlasy návštěvníků byly také kladné.

Jakub Hájek

Přednáška prof. Stanislava Balíka

25. února uběhlo 75 let od komunistického převratu a v předvečer tohoto smutného výročí byla příležitost si tuto událost připomenout či se o ní dozvědět něco bližšího. V našem kostele totiž vystoupil historik a politolog Stanislav Balík s přednáškou **„Komunisté a jejich snaha o destrukci církve a celé země po roce 1948“**.

Kostel byl plný podobně jako při nedělní mši, takže se zjevně nejedná o téma zajímavé jen pro historiky. Na tuto skutečnost pan profesor ostatně často odkazoval, když zmiňoval konkrétní osudy lidí v jeho rodném Bludově nebo nám bližším Lidečku

a to jak jejich tehdejší postoj ještě dnes ovlivňuje život v obci. Stejným způsobem se vyjadřovali i mnozí posluchači v následné bohaté diskuzi.

Události února 1948 nepopisoval pan profesor obvyklým výčtem co-kdy-kdo-jak, ale skládal je z mnoha drobných příběhů, které byly o to působivější, že v nich uváděl konkrétní jména, nejen politiků či obecně známých osobností, ale i učitelů, sedláků a dalších. Poukazoval na osobní statečnost těchto lidí a zodpovědnost každého člověka za jeho okolí.

Čekal jsem, že přednáška bude o dopadu komunistického režimu na církve a duchovní život, ale i když toto téma nechybělo, vykreslil nám přednášející poměrně plastický obraz dopadu na celou společnost. Fascinující byly také ukázky toho, jak bylo chování komunistických špiček ovlivňováno společností, v níž se pohybovaly, např. jaké obrovské rozdíly byly v životě církve v severních Čechách a na Slovensku.

Pan profesor se ukázal jako výborný vypravěč i skvělý odborník a já děkuju, že jsem se této přednášky mohl zúčastnit.

Dalibor Slovák

Křížová cesta na Komonec

V neděli 12. března se v rámci našich farností uskutečnila křížová cesta na Komonec. Začátek cesty byl ve 13:00 u kaple svatě Anežky na Řetechově, odkud vyšlo přibližně 80 lidí. Cesta na 672 m vysoký vrchol trvala 2 hodiny, během kterých se společenství pomodlilo 14 zastavení. Křížová cesta byla zakončena závěrečným požehnáním a přátelským posezením. Od vysvěcení kříže na Komonci uběhlo již 8 let. Tato akce se tak pomalu stala milou tradicí v postní době.

Jana Šišková

Ministrantský florbalový turnaj

V sobotu 12. 3. se konal ministrantský florbalový turnaj v Dolní Lhotě. Soutěžilo se ve dvou kategoriích 3+1. První stupeň a druhý stupeň + 1. ročník SŠ. Pozlovský tým za první stupeň zvítězil a byli v něm: Tomáš Gergela, Michal Turčín, Andrej Turčín, Alexandr a Teodor Lukáčzovi a Tomáš Martinec. Pozlovský tým za druhý stupeň byl 3. a byli v něm: Antonín Hříb, Vlastimil Kolář, Vojtěch Kolář, Tadeáš a Karel Máčalovi a Štěpán Vráblík, který chytil. Luhačovice měly jen tým starších a v něm byli: Vojtěch, Prokop a Kryštof Gajduškoví, Štěpán Kozubík a Jakub Šústek. Turnaj byl super, užili jsme si to.

Antonín Hříb

Farní pouť do Říma

5. března 2023 odpoledne odjížděl od kostela Sv. Rodiny autobus naplněný poutníky do dalekého Říma. Připraveni na dlouhou cestu, doprovázeni svým duchovním pastýřem P. Stonem a plni očekávání. Modlitba s prosbou nejen za šťastnou cestu tam i zpět, ale i za duchovní obnovu zazněla hned na začátku.

Dlouhá cesta nás přivedla v pondělí dopoledne k cíli. Poutní dům Velehrad, centrum pro české poutníky vybudované na popud kardinála Josefa Berana za podpory papeže Pavla VI., nám poskytl příjemné útočiště.

Pobyť v Římě přinesl řadu neopakovatelných zážitků. Děkujeme všem účastníkům, kteří byli ochotni napsat pro naše Farní listy o svých dojmech.

Dojmy bylo a ještě je tolik, že je pro mě těžké vybrat ten nejsilnější – tak třeba ve středu 8. 3. jsme byli na audienci s pape-

žem. Cestou na Svatopetrské náměstí bylo zataženo, zdálo se, že zmokneme. Sotva se však objevil bílý vůz s papežem Františkem, vysvitlo slunce a po celou dobu hrálo nás a ostatní poutníky, kteří se zde shromáždili ze všech koutů světa – úžasná atmosféra – „Svorní jsme v jednom Duchu, vede nás jeden Pán“. Také na mě silně působily mše sloužené naším panem farářem Janem Stonem – skoro 1.400 km od domova, na území Říma, v kruhu naší farní rodiny. Velký DÍK za všechno.

Jitka

Velmi se mi líbil pan „sprievodca Karol“, úžasně organizačně schopný, s obrovskou dávkou energie a nekončícími znalostmi.

Na pouti mne velmi oslovilo místo, kde před křížem klečela sv. Brigita a modlila se, že jsem tam mohla pokleknout i já a ještě mše svatá v kostele Sv. Ducha, kdy při „Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh zástupů...“, jsem pozvedla zrak a nad oltářem byl vyobrazený Pán Ježíš, nad ním Duch sv. a ještě výš Bůh Otec a člověk vnímal, jak se nebe dotýká země. S vděčností a díky

Radmila

Pane děkuji co jsi pro nás připravil. Děkuji za nová přátelství. Byl to silný zážitek, ze kterého budu dlouho čerpat.

Hana

Každý den byl plný silných zážitků. Tolik bazilik a chrámů snad už v životě neuvidíme. Například Svaté schody, kde si určitě každý sáhl na dno svých sil a vůle vydržet. Viděli jsme nejúžasnější oltáře, stavby, které ukazovaly na nepředstavitelné úsilí stavitelů, kde každý musel být umělcem.

Tomáš

Když se začalo mluvit v naší farnosti o pouti do Říma, tak jsem začala uvažovat, že bych jela, protože jsem se chtěla někdy do Říma a Vatikánu podívat a navštívit toto svaté místo.

Manžel ani dcera autobusem nechtěli jet, tak jsme o tom už nemluvili. Pak ale někdo řekl, že letí letadlem. Tak jsme se domluvili, že pojedeme celá rodina.

Uvažovali jsme, že pojedeme v květnu, ale pak jsme usoudili, že by bylo lépe jet ve stejný termín, kdy jedou farníci z Luhačovic. Neudělali jsme chybu. Chodili jsme s nimi na mše svaté a na svatá místa, kde jsme slyšeli od jejich průvodce, kde se přesně nacházíme a co se tam dělo. Nejvíce mě zaujal chrám sv. Petra a chrám svatého Pavla za hradbami. Největší zážitek jsem prožila, když projížděl svatý Otec František při audienci mezi lidmi a viděla jsem ho tak blízko bez davu lidí.

Chci poděkovat panu faráři za zajištění pouti, za informace o Římu a Vatikánu. Chci také poděkovat rodině, že jsme mohli spolu prožít krásnou pouť a krásné společné chvíle.

Helena

Silným zážitkem pro mě bylo setkání s papežem Františkem. Byl jsem také rád za dobré ubytování.

Martin

Není člověk živ jen duchovně, ale i světskými zážitky. Jeden z mnoha – jak se dostane 50 lidí do vagonu metra v dopravní špičce?! Děkuji všem za milou a přátelskou atmosféru po celou dobu pobytu!

Iva

Řím? Město velkého bohatství i velké bídy.

Bohatství, nejen to vytvořené lidskou rukou, ne uložené v bankách ale i andělů pomocníků, Boží přítomnosti a lásky. Bídy pod širým nebem v ošuntělém obleku a nepořádku, ale i „ohlušujících“ davů v posvátných prostorách.

Pro mě zážitek radostný i smutný, zážitek naděje i zklamání. I za to díky Bohu.

Lada

Návštěva Říma byla velmi naučná a pěkná. Navštívili jsme Vatikán a různé památky. Například papežské baziliky sv. Petra ve Vatikáně, kterou jsme navštívili první den a Lateránskou baziliku, tu jsme navštívili druhý den. Ve středu jsme se účastnili audience s papežem. Někteří z nás také mohli navštívit Koloseum a Fórum Romanum. Ve čtvrtek ráno jsme se chystali na odjezd, ale ještě jsme stihli navštívit fontánu di Trevi a Španělské schody. Ve čtvrtek večer jsme opustili Řím a směřovali jsme do Padovy, kde jsme měli mši sv. a také jsme viděli pozůstatky sv. Antonína Paduánského. Po zastávce v Padově jsme směřovali zpět do České republiky.

Tom

Velmi dobrá starost o poutníky. Modlitba na Svatých schodech. Umělecké zpracování památek, výzdoba chrámů. Průvodce Karol Michalovic a jeho vědomosti.

Velké poděkování organizátorům, průvodci a panu faráři za rozšíření našeho duchovního obzoru, řidičům za bezpečnou cestu a celému společenství za společné chvíle.

Josef

Když jsem nastoupila v Luhačovicích do autobusu, říkala jsem si, že bude konečně trochu klidu. No, klid asi vypadá trochu

jinak, občas to byly spíše dostihy, abychom všechno nutné a potřebné stihli.

Teď už jsme zase doma a já si uvědomuji, co mi těch pár dní dalo. Neuvěřitelné zážitky, které se vám vryjí pod kůži.

Ať to byly baziliky, kostely, sochy, obrazy – všude jsme viděli život Pána Ježíše a apoštolů, kteří mu byli tak blízcí. A tím jsme se Mu přiblížili i my všichni, co jsme byli ve Vatikánu, v Římě.

Nevim, jak vy, kamarádi, ale chrám Panny Marie Sněžné a basilika Svatého Pavla, kde jsem si uvědomila svou slabost, mě dohnaly k slzám. Taky jsem si ale uvědomila sílu, kterou nám Pán dává. Je to naše naděje, s ní se nám dýchá líp. Tisíckrát děkuji za vše.

Mirka

Řím je kouzelné město, které bych každému přála navštívit. Zažijete zde nezapomenutelné chvíle, při kterých máte možnost pocítit Boží blízkost. Nejde popsat jeden „nej“ moment, protože celá pouť byla pro mě jedna krátká kouzelná chvíle spočívající v poznávání nových krásných míst s lidmi, se kterými je mi dobře.

Alena

Jedna dlouhá šňůra zážitků, jeden krásnější než druhý. Symbolicky pro mě zůstaly v paměti schody. Již první den po dlouhé cestě z Luhačovic všichni zdolali 510 schodů na kupoli basiliky sv. Petra! Odměnou byl kouzelný pohled na majestátní město Řím.

Svaté schody! 28 schodů, po nichž údajně kráčel Ježíš Kristus v Jeruzalémě k Pilátovi. A které nechala sv. Helena ve 4. století převézt do Říma. Jsou zakryty dřevěnými deskami a vystupuje se po nich po kolenou. S pokorou a modlitbou!

Španělské schody! Tolik známé a navštěvované místo! Pro nás, kteří jsme u nich byli ve čtvr-

tek v podvečer, již měly nádech loučení s krásným Římem!

Mně osobně naplnila velkou radostí také přátelská atmosféra mezi námi poutníky. Zvláště obdivuji těch několik dětí, které absolvovaly každodenní náročný program se zájmem a v dobrém rozmaru. Bylo to moc pěkné! Díky všem!

Zdena

Pouť do Říma byl pro mě především velký relax. Nemusel jsem se o nic starat, nechal jsem se vést – především Bohem, který prostřednictvím otce Jana a průvodce Karola naplnil celou pouť svou přítomností a také pokojem v srdci.

Byly to velmi silné okamžiky, kdy celé společenství prožívalo poznávání památek, kde kráčely dějiny, kdy prožívalo každou mši svatou, slouženou na různých místech a kdy rostlo přátelství mezi účastníky.

Já jsem čas strávený v Římě využil na 120%, kdy jsem každou možnou chvíli chtěl nasávat atmosféru Věčného města, kdy jsem každý večer s partou úžasných lidí procházel nočním Římem a plnými doušky vychutnával jeho kouzlo.

Nejvíce si cením opravdového společenství účastníků. Netvrdím, že se nevyskytly problémy, ale myslím, že Bůh byl mezi námi přítomen.

Pro mě byla velkým zážitkem mše svatá v bazilice sv. Antonína Paduánského v Padově.

Jako krásnou tečku za poutí bych zmínil návštěvu baziliky sv. Justýny taktéž v Padově, kde jsem se mohl osobně setkat s ostatky svého patrona sv. Lukáše, což byl pro mě obrovský zážitek.

Děkuji všem, kdo pouť připravovali, a také všem, kdo se jí zúčastnili. Bylo to krásné, intenzivní, prostě Boží.

Lukáš

FOTO GALERIE

Víkend
birmovanců
v Rajnochovicích

Valentýnský
večer
pro manžele

Pubquiz

Přednáška prof. Stanislava Balíka

Křížová cesta na Komonec

Farní pouť do Říma

Ministrantský
florbalový
turnaj

Farní pouť do Říma

**Pěvecký sbor
Janáček Luhačovice
hledá sbormistra i
nové členy!**

**Zapívejte si s námi!
Každý čtvrtek v 18:00**
v hudebním salónku
kongresového centra Elektra

Pro více informací kontaktujte
janacek.luhacovice@seznam.cz
nebo se přijďte podívat na zkušku.

TĚŠÍME SE NA VÁS!

Malé Zálesí v Římě 1993

**SETKÁNÍ VĚNOVANÉ
NÁVŠTĚVĚ
U SV. JANA PAVLA II.
před 30 lety**

*zvané přímé účastníky,
jejich příbuzní
a všechny příznivce (Malého) Zálesí*

do farního sálu
kostela Sv. Rodiny v Luhačovicích

PÁTEK 14. DUBNA 2023 v 19.00

Fotografie a vzpomínky s sebou!

Farní listy. Zpravodaj farností. Neprodejné.

Vydává: Římskokatolická farnost Luhačovice a Pozlovce pro vnitřní potřebu svých farníků.

Adresa: Duchovní správa v Luhačovicích, Pod Kamennou 1000, 763 26 Luhačovice.

Web: www.luhacovicefarnost.cz.

Redakční rada: Bc. Klára Bětíková, Mgr. Eva Janíková, Bc. Helena Janíková, Mgr. Zdenka Pančochová, pod vedením P. Mgr. Jana Stona.

Své příspěvky na květen-červen můžete zasílat na redakcefarnilisty@gmail.com do 12. dubna.